

ΣΤΕ 269/2019 [ΝΟΜΙΜΟ ΤΟ ΓΠΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ]

Περίληψη

- Το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο αποτελεί τη γενική πρόταση πολεοδομικής οργανώσεως είτε των ήδη πολεοδομημένων, είτε των προς πολεοδόμηση περιοχών, η οποία διατυπώνεται ύστερα από αξιολόγηση των οικιστικών αναγκών και των επιπτώσεων της πολεοδομικής ρυθμίσεως στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον και στους γενικότερους αναπτυξιακούς στόχους. Το ΓΠΣ περιέχει, κατ' αρχήν, γενικούς ορισμούς και κατευθύνσεις, που συνιστούν στρατηγικό σχεδιασμό με μακροπρόθεσμες εκτιμήσεις και ρυθμίσεις. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται να θεσπίζονται με το ΓΠΣ και ειδικότερες πολεοδομικές ρυθμίσεις, οι οποίες συνιστούν βασικές επιλογές και αναγκαία στοιχεία της εισαγόμενης με το σχέδιο προτάσεως πολεοδομικής οργανώσεως, αναπόσπαστα συνδεδεμένα με αυτήν. Στην περίπτωση αυτή, η θέσπιση των εν λόγω ρυθμίσεων πρέπει να τεκμηριώνεται με ειδική αιτιολογία.

Η έγκριση του ΓΠΣ, καθώς και οι τυχόν τροποποιήσεις του, πρέπει να συνοδεύονται από ειδική μελέτη, από την οποία να προκύπτει η αξιολόγηση όλων των κατά νόμο στοιχείων, μεταξύ των οποίων και η επίδραση της προτεινόμενης νέας πολεοδομικής οργανώσεως στο περιβάλλον, ενόψει δε της μελέτης αυτής πρέπει να διατυπώνονται και οι κατά νόμον απαιτούμενες γνωμοδοτήσεις.

Επιδιώκεται μεν η ενημέρωση των πολιτών κατά τη διαδικασία σύνταξης ΓΠΣ, το στοιχείο όμως αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ουσιώδης τύπος, υπό την έννοια ότι τυχόν παράλειψή του άγει σε ακυρότητα της όλης διαδικασίας εκπόνησης του ΓΠΣ, δεδομένου ότι οι σχετικές διατάξεις κάνουν λόγο για επιδίωξη συμμετοχής των πολιτών με κάθε πρόσφορο τρόπο (παραθέτοντας ενδεικτικώς κάποιους τρόπους) αλλά χωρίς συγκεκριμένη προβλεπόμενη διαδικασία. Συνεπώς, είναι αβάσιμος ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, διότι, κατά παράβαση των διατάξεων του ν. 1337/1983, δεν επιδιώχθηκε η συμμετοχή των δημοτών και η διαβούλευση μαζί τους στη διαδικασία που προηγήθηκε της έγκρισης του ΓΠΣ.

Τα τμήματα δασών και δασικών εκτάσεων, τα οποία γειτνιάζουν με οικισμούς, όταν κατ' εξαίρεση εντάσσονται στο σχέδιο, χάριν της ενότητας του πολεοδομικού σχεδιασμού, διατηρούν υποχρεωτικά αναλλοίωτο το δασικό τους χαρακτήρα, απαγορεύεται δε ως προς αυτούς κάθε άλλη χρήση, πλην της κατά προορισμό χρήσης των δασών, ενώ εφαρμόζονται ως προς αυτά οι διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

Ειδικότερα, η ένταξη δασών και δασικών εκτάσεων εντός των ορίων οικισμού, καθοριζόμενων κατ' επίκληση του π.δ/τος της 24.4.1985, και δη δασών και δασικών εκτάσεων που βρίσκονται σε αραιοδομημένα ή αδόμετα τμήματα του οικισμού, δεν

εξαιρεί τις εκτάσεις αυτές από το πεδίο εφαρμογής των προστατευτικών διατάξεων του Συντάγματος και του ν. 998/1979. Εντός των Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, τα οποία αποτελούν πρόταση μόνο πολεοδομικής οργάνωσης, δεν αποκλείεται να συμπεριλαμβάνονται δάση και δασικές εκτάσεις, επί των οποίων, όμως, έχουν εφαρμογή οι προστατευτικές περί δασών διατάξεις του Συντάγματος και του ν. 998/1979. Το επίμαχο ΓΠΣ καθορίζει "Περιοχή προστασίας δάσους και δασικών εκτάσεων".

Η υπαγωγή του "δάσους της Μηλέας" εντός του ρυθμιστικού πεδίου του επίμαχου ΓΠΣ δεν συνιστά πλημμέλεια του σχεδίου αυτού, η δε προτεινόμενη από το ΓΠΣ επέκταση των ορίων του οικισμού της Μηλέας, δεν θίγει, σε κάθε περίπτωση, τον χαρακτήρα, ούτε περιορίζει την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων που τυχόν θα συμπεριληφθούν στην επέκταση αυτή. Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έλαβε υπόψη της τη φύση του δάσους της Μηλιάς ως ιδιωτικού και παρανόμως προβλέπει την επέκταση του οικισμού σε αυτό, η δε μεταβολή του προορισμού των δασών προβλέπεται μόνο για τα δημόσια και όχι για τα ιδιωτικά δάση, ενώ η ένταξη δασικού οικοσυστήματος σε σχέδιο πόλης αντίκειται στο άρθρο 24 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Αβάσιμος είναι και ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι το ΓΠΣ καθιερώνει χρήσεις γης εντός του δάσους (εναλλακτικός τουρισμός, προστασία γεωργικής γης και κτηνοτροφίας και προστασία αγροτικού τοπίου), οι οποίες θα οδηγήσουν στον αφανισμό του, εφόσον, κατά τα ήδη εκτεθέντα, οι χρήσεις που επιτρέπονται εντός της "Περιοχής προστασίας δάσους και δασικών εκτάσεων" είναι εκείνες που προβλέπονται στη δασική νομοθεσία, η πλησιέστερη δε προς την περιοχή της Μηλιάς χρήση είναι εκείνη του εναλλακτικού τουρισμού, η οποία είναι συμβατή προς τον χαρακτήρα των εκτάσεων ως δασικών.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Χ. Παπανικολάου

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.